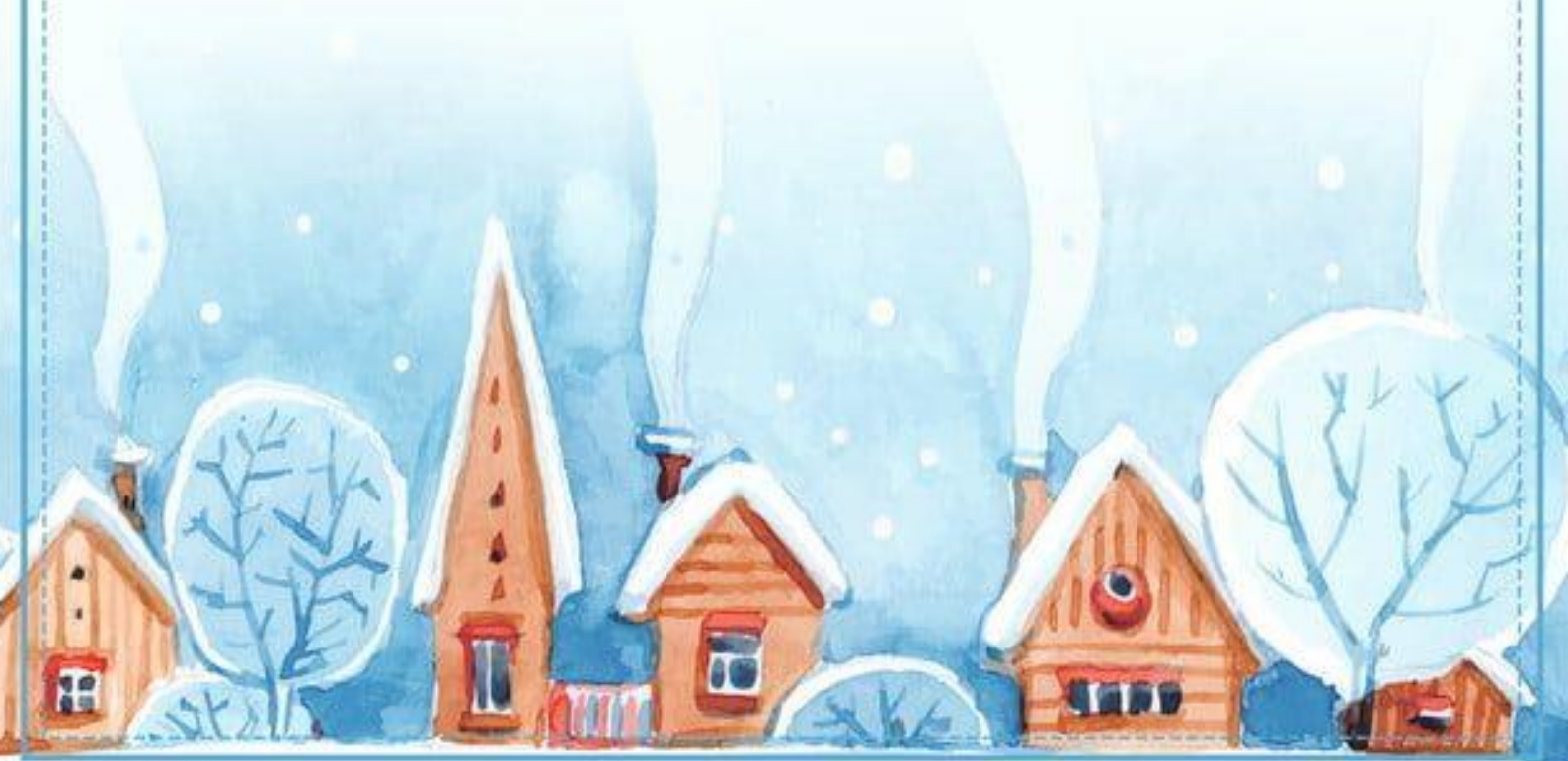

SALVE

Časopis ZŠ Salvátor

Komenského 2/2, Valašské Meziříčí, prosinec 2024

Milí žáci, kolegové a přátelé naší školy,

s blížícím se vánočním časem, plným světla a naděje, se k vám obracím s několika slovy díky, zamyšlení a přání. Vánoce jsou obdobím, které nás každoročně zve k zastavení, ke ztišení a k tomu, abychom se více soustředili na to, co je skutečně důležité – na lásku, blízkost a víru, které naplňují naše životy hlubokým smyslem.

Rok, který se pomalu uzavírá, byl pro naši školu obdobím mnoha výzev, starostí i radostí. Společně jsme se učili, rostli a utvářeli společenství, které není jen místem vzdělávání, ale také prostorem setkávání, kde můžeme nacházet přátelství, podporu, porozumění a vzájemnou inspiraci. To vše na novém místě, v nově opravené budově. Ne vždycky se nám to dařilo a je na nás, abychom na tom stále pracovali. Vánoce nám připomínají poselství pokoje a naděje, které přineslo narození Ježíše Krista. V této radostné zprávě je ukryta hluboká výzva: abychom se navzájem více obdarovávali dobrem, naslouchali jeden druhému a nacházeli sílu překonávat překážky. Ať nám toto poselství pomáhá naplňovat naše každodenní kroky laskavostí a trpělivostí.

Milí žáci, děkuji vám za vaši chuť učit se, objevovat a růst nejen ve vědomostech, ale i v lidskosti. Milí kolegové, děkuji vám za vaši neúnavnou práci a obětavost, s nimiž přistupujete ke každému dni.

Přeji vám, abyste letošní Vánoce prožili v radostném a klidném kruhu svých nejbližších. Ať vám sváteční chvíle přinesou pokoj do vašich srdcí a naplní vás vděčností za vše, co máte. Necht' jsou tyto dny plné světla a naděje, která nám dává sílu pokračovat.

Do nového roku 2025 vám všem přeji pevné zdraví, hojnost Božího požehnání a radost z každého dne. Ať vás provází odvaha přijímat výzvy, trpělivost při překonávání obtíží a moudrost nacházet krásu v každém okamžiku.

Požehnané Vánoce i celý nadcházející rok

Hynek Mikušek
ředitel školy

ZIMA

Druháčci si v hodině Člověk a jeho svět povídali o zimě a zároveň si pro vás připravili několik otázek týkající se tohoto ročního období. Dovedete na tyto otázky správně odpovědět? Druháčci už ano 😊

1. Řekni typické znaky zimního období:
2. Ve který kalendářní den začíná zima (rok 2024):
3. Ve který kalendářní den končí zima (rok 2025):
4. Vyjmenuj zimní měsíce:
5. Ve kterém měsíci slavíme Vánoce:
6. Ve kterém měsíci slavíme Nový rok:
7. Řekni, z čeho vzniká sníh:
8. Jak můžeme pomáhat zvířatům a ptákům v zimě:
9. Vyjmenuj typické zimní hry:
10. Řekni, jak by se měl člověk chovat v zimě, aby předešel v zimním období zbytečným úrazům a nemocem:

10. opatrnost při chůzi na sněhu a ledu, nosit teplé oblečení a obutí, jíst dostatečně množství vitamínů atd.
9. Lyžování, sáňkování, bobování, bruslení, stavění sněhuláků, koulování.
8. umístit krmítka s potravou pro pláky (lůj, semínka rostlin), nosit suché pečivo, seno, kaštan, obilí apod. do krmelců pro lesní zvěř
7. z vody
6. v lednu
5. v prosinci
4. prosinec, leden, únor
3. 20. března
2. 21. prosince
1. chladné počasí, sníh, Vánoce, sněhuláci, lyžování.

ŘEŠENÍ PRACOVNÍHO LISTU - ZIMA

MIKULÁŠ

Benjamín Štěpančík, 3. roč.

Verunka Holáňová, 1. roč.

Ptáci na krmítku - 2. ročník

Emilka Potěšilová, 2. roč.

Miška Pancisynová, 2. roč.

Damianek Bártek, 2. roč.

Kubík Žilinský, 2. roč.

Matyášek Zavičák, 2. roč.

Kristýnka Kutálková, 2. roč.

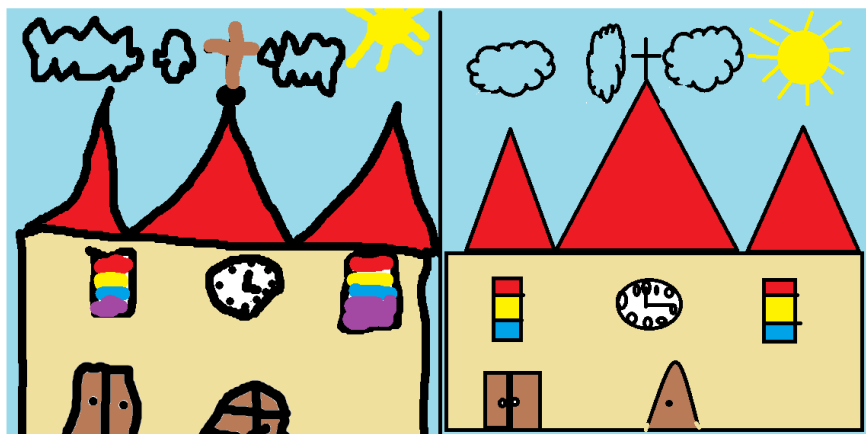

Rebečka Kubějová, 2. roč.

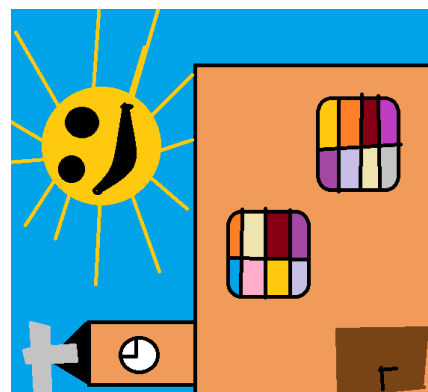

Adélka Pekárková, 2. roč.

Třetáci se v informatice seznamují s programem MALOVÁNÍ. Měli za úkol nakreslit dvěma způsoby stejný kostel. Jednou pomocí štětců a jednou pomocí tvarů.

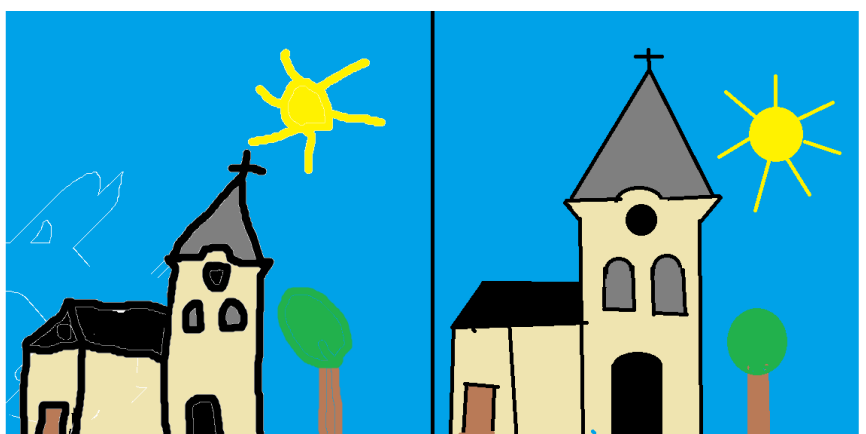
Peťa Chudý, 3. roč.

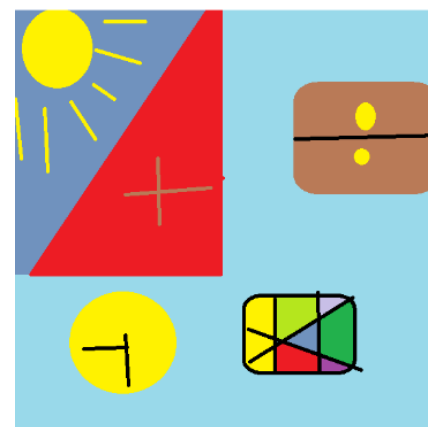
Eliška Pupíková, 3. roč.

Maty Hons, 3. roč.

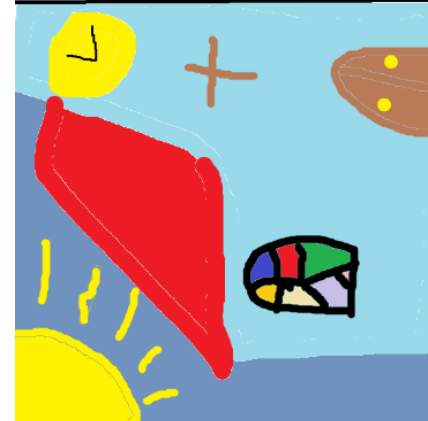
Honza Zavičák, 3. roč.

Benjamin Štěpánek, 3. roč.

Barunka Blahová, 3. roč.

5. prosince

Na Vánoce vždycky
děláme perníčky, linečky,
kokosové koule, vanilkové
rohlíčky, nejradši
mám vánočkové
čerstvé.

Nikolka Dřimalová, 3. roč

5. prosince

Moje Vánoce jsou jiné, protože
moje maminka je Američanka.

Děláme takže si přes oceán
posíláme dáčky. Upravíme to
českým způsobem a je Americkým.

Ella Dušíková, 3. roč.

5. prosince

Na Vánoce pečeme perníčky,
Včelí úly a cukrové plněné marmeládou.
Děláme velké perníčky,
malé perníčky, střední
perníčky. Mám ráda
všechno!!!

Barunka Blahová, 3. roč.

5. prosince

Na Vánoce pečeme každý rok
perníčky, vanilkové rohlíčky,
medovíkové koule a linečká kolečka. Nejradši
dělám perníčky protože se nejkrásněji
a zdobí sladkou polevou. Já mám
nejradši perníčky protože jsou
dobré.

Honzík Zavičák, 3. roč.

5. prosince

Na Vánoce pečeme perníčky.
I babičkou pečeme pusinky,
linečky rohlíčky salát dělám
s tátou. Pečeme kulíčky, a
cigárky a úly.

Nikolka Soukupová, 3. roč.

5. prosince

Na Vánoce pečeme linečky a
kolečka pečeme kokosové kokosové
perníčky, nejkrásnější ale nejkrásnější
mléčnou jak kdysi je třeba mléko
maso, ale není to maso. Také
to poléváme roztopenou čokoládou.
Ty jsou moje nejoblíbenější má
linečky, ale ty které jsem popisovala
vondru.

Klárka Vráblíková, 3. roč.

Obrázky andělů namalovali žáci 4. ročníku

V předvánočním čase tvořili žáci 6. ročníku v hodině Literární výchovy básně a kaligramy na téma: VÁNOCE

Vánoce

Matouš Juránek

Vánoce jsou tady, naladím se do nálady.

Moje oblíbené cukroví, jím většinou v podkroví.

Dám si kousek perníčku a hned je mi do tanečku.

Když se dívám jak sněží, hned za kamarádama běžím.

Chodíme na boby a koulujeme se do únavy.

Stavíme si stavby ze sněhu, rozbíjíme je za běhu.

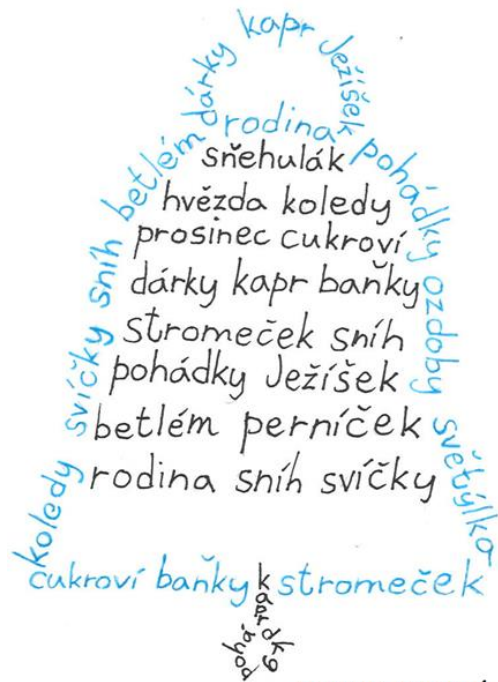
Všechno se zdobí a kostela se chodí.

Večer se modlíme a ráno perníčky zdobíme.

Zpíváme koledy a posíláme pohledy.

Vánoce jsou krásný čas.

Příští rok napíšu pokračování zas.

Veronika Kolajová

Vánoce

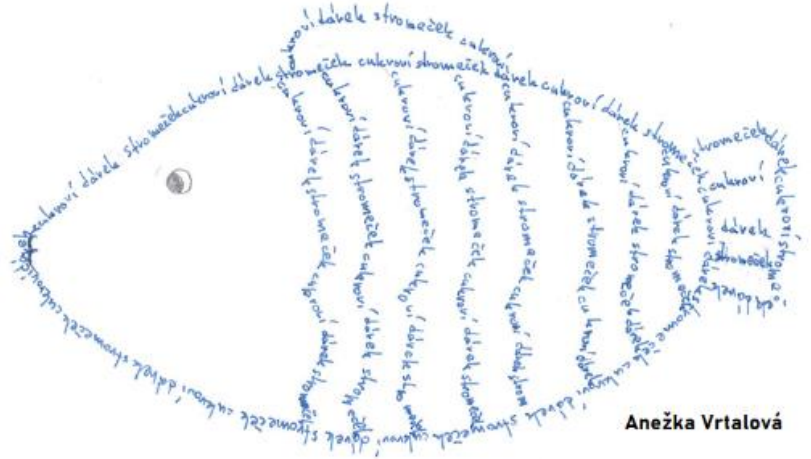
Beáta Olbertová

Je 20. prosince a brzy budou Vánoce,
brzy přijde Ježíšek a rozsvítíme stromeček.

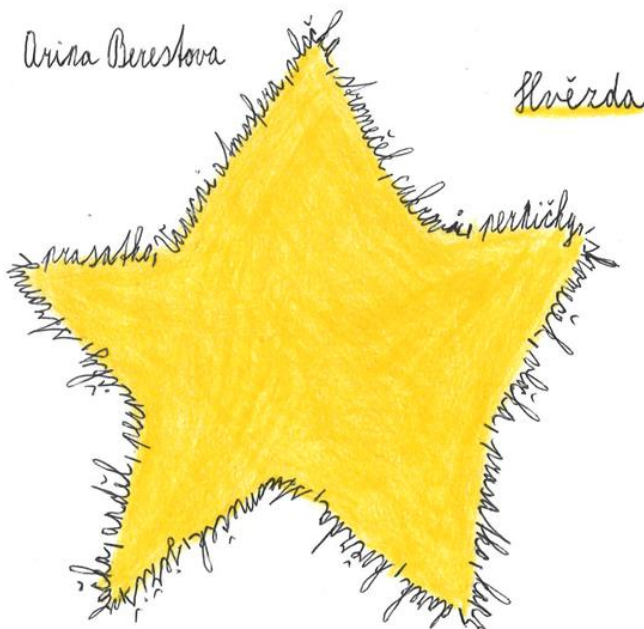
Už pečeme perníčky a zapalujeme svíčky.
Uděláme salát, rybu, štědrý večer nemá chybu.

Přijde k nám i rodina, až odbyde šestá hodina.

Zaspíváme koledu a máme skvělou náladu,
do kostela pospícháme, Jezulátko rádi máme.

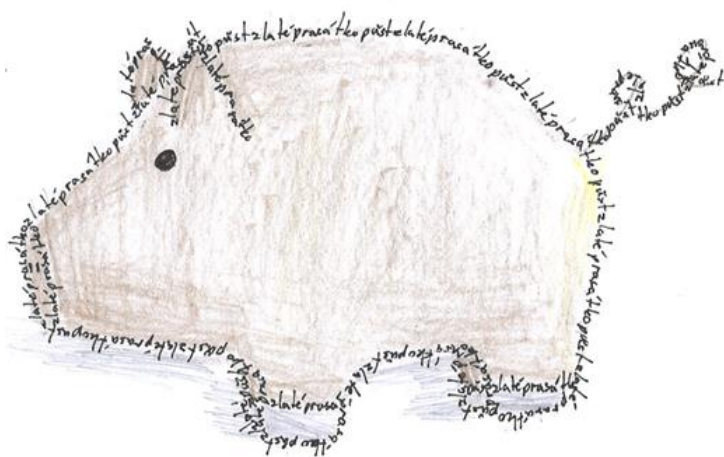

Anežka Vrtalová

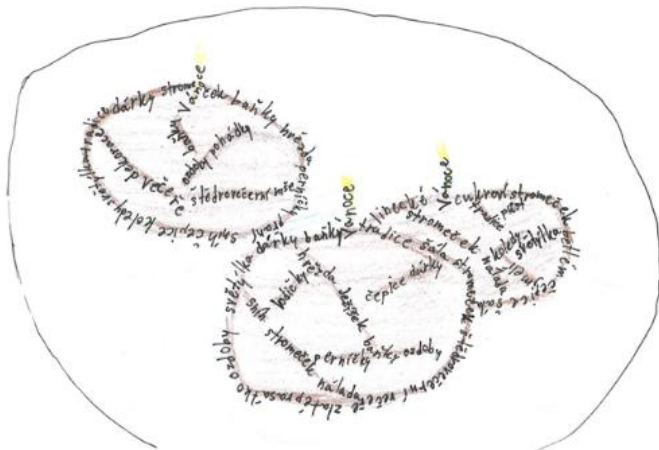
Jindřich Kutálek

zlaté prasátko - Emma Zgabajová

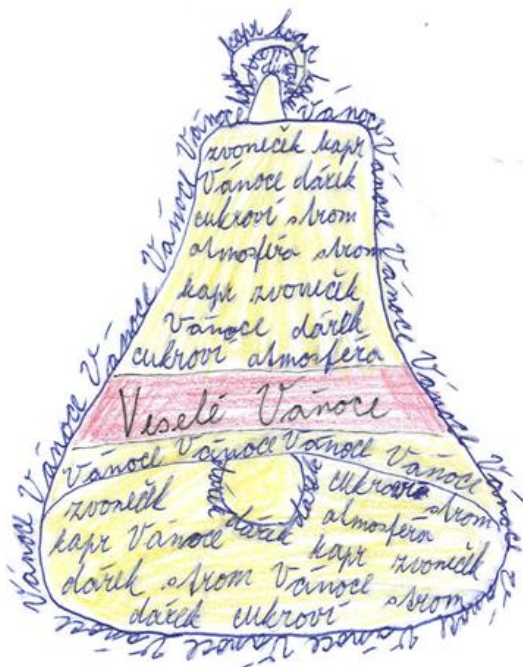

perníček

Lamir Váňa

Ester Štěpánová

Robin Peroutka

Tobiáš Kuipers

Amálka Orságová

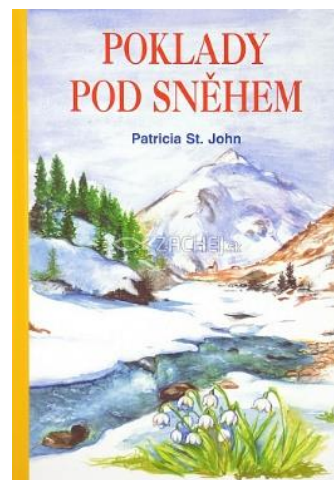

Knihovnické okénko ... aneb co si můžu vypůjčit ve školní knihovně

Poklady pod sněhem (Patricia St. John)

Žánr: beletrie pro děti

Co myslíte, dá se změnit minulost? Je možné odpustit druhým lidem? Mohou se z nepřátel stát blízcí přátelé? V tomto příběhu se vypravíte do krásné alpské krajiny, kde se setkáte s vánoční hvězdou, kotětem Vločkou i záhadným starcem z hor. Dozvíte se, proč Annette tolik nenávidí Luciena a proč se mu chce za každou cenu pomstít. Spolu s Lucienem zase projedete nebezpečným průsmekem. Především ale porozumíte nebezpečí hořkosti a zloby a tomu, jak důležité je odpuštění.

Cesta praštěné slepice za štěstím (Martin Skála)

Žánr: komiksy pro děti

Bláznivá slepice Ximena se ze své rodné vesnice ve španělské Katalánii vydává na dobrodružnou cestu přes Pyreneje, aby na druhé straně našla svou osudovou lásku. Doprovází ji kupa veselých kamarádů – koníci Fuerto, Fuego a Fito, křeček Počolo a akvariijní rybka Lola, která ještě nikdy neviděla moře. Pyreneje ale nejsou obyčejné pohoří, skrývají spoustu začarovaných míst a kouzelných bytostí, jako je duch hor Pirineu, který si moc rád fotí selfíčka, tajemní Pšouci či nebezpečný psanec a zloduch hřib Mlčoch. Podaří se Ximeně a jejím přátelům uniknout z jeho spárů? A shledá se Ximena se svojí láskou?

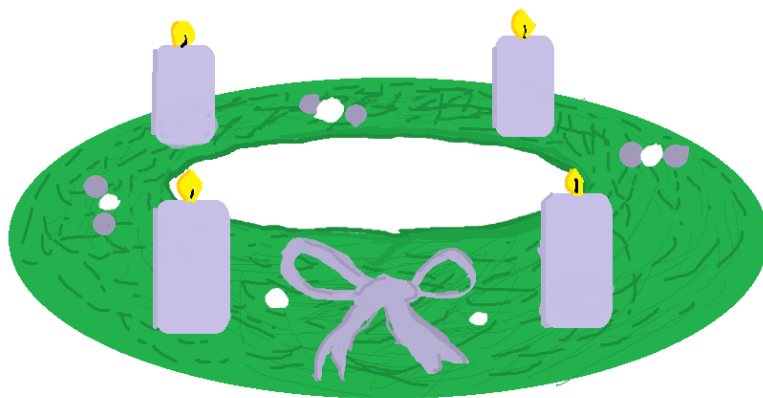

Adventní věnce 8. ročník

Věřte nebo ne, ale v hodinách informatiky se dají nakreslit moc hezké obrázky.

Timotej Zgabaj, 8. roč.

Tereza Havranová, 8. roč.

Karolína Zuzáňáková, 8. roč.

Daria Martinenko, 8. roč.

VIZOVICKÉ PEČIVO

Tradice vizovického pečiva je stará více než 150 let. Původně se peklo ze zbytků mouky jako dárky pro děti na hraní. Děti dostávaly upečené figurky hlavně na vánoční nebo velikonoční svátky. Postupem času se z vizovického pečiva staly tradiční vánoční ozdoby.

Známe asi 34 základních tvarů pečiva, přičemž každému z nich je přisuzován symbolický význam. Jednotlivá zvířátka představovala určité hodnoty, které měla obdarovaným přinést. Veverka se dávala na vánoční stůl, aby byla hospodyňka celý rok či perná. Rak se dával šestinedělkám pro štěstí.

Holubička	klid a pokoj v rodině
Ježek	zdraví („vypíchává“ neduhy a nemoci)
Kohout	mužnost (pro hospodáře)
Zajíc	pro chlapce, aby byli rychlí a bystří
Veverka	pro dívky, aby se naučily hospodárnosti
Žába	dostatek pitné vody
Štír	bohatství a štedrost (hlídá zakopané poklady)

Kachna	symbol dobré matky
Pavouk	štěstí, spřádá nit osudu nebo času
Rak	ochrana před neštěstím
Jelen	bystrost
Ryba	mlčení (pro tchýně)
Kůň	věrnost
Labuť	trvalá láska, milostnost
Páv	bohatství
Děťátko	radost
Slunce	dárce života, velkolepost

zpracovala Zuzana Coufalíková

Hlohovecký bramborový salát

Brambory uvaříme ve slupce den předem. Oloupané je nakrájíme na půlkolečka. Cibuli nakrájíme najemno a na oleji orestujeme, poté přidáme k bramborám. Převaříme ve vodě cukr, sůl, ocet a pepř, po částech přidáme do brambor, zamícháme a dochutíme solí, octem dle chuti.

Pařížské rohlíčky

Suroviny na korpus: 120 g bílků, 250 g ml. vlašských ořechů, 250 g cukru krystalu, 60 g strouhanky, špetka soli

Krém: 0,5 litru pudinku, 1 máslo, 100 g cukru, rum, čokoláda

Poleva: čokoláda, ztužený potravinový tuk, kakao

Postup: Bílky ušleháme s cukrem a špetkou soli na tuhý sníh a jemně vmícháme (ručně stěrkou) ořechy a strouhanku. Potom dáme do pytlíku a stříkáme na plech rohlíčky.

Krém: Uvaříme pudink s cukrem (cca 80 g) a necháme vychladnout.

Vymícháme máslo s cukrem na hladký krém a pomalu přidáváme pudink a rum podle chuti a 3-4 lžičce rozpuštěné vlažné čokolády. Poté nastříkáme na rohlíčky a máčíme v čokoládě.

recepty poskytl Kateřina Kubjátová

O poklad strýca Juráša

Soutěžní příspěvky některých žáků 5. a 7. ročníku. Téma letošního roku: STROM

Příběhy veverky Olgy

„Hodně lidí si myslí že stromy nemluví, ale já to vím. Víím to, protože jsem veverka Olga. Jednoho dne jsem slyšela od sovy Mudry jeden příběh a teď vám ho povím: Bylo nebylo jedno království se stromem, který tam zasadil Josef 1. ze 17. století. Prý si moc přál mít syna, ale jak se snažil, tak to pořád nevycházelo. Ale ten strom to všechno viděl, a tak jednou poprosil Panenku Marii, aby jim dala požehnání a ona jim ho dala. A narodil se mu zdravý Josef 2. Staral se o něj jako oko v hlavě. Josef si vždycky hrál na stromě a pojmenoval ho Josefovo doupe. Hrál si s ním, povídal si s ním, prostě všechno možné. Když dospěl, zasadil tam taky strom. A ty stromy si o svých příbězích povídaly.“

„Ták líbil se vám příběh? Doufám že jo. Druhý den povídal o něčem jiném. Povídal o největším stromě.“

„Byl jednou jeden les, ve kterém rostl ten největší a nejstarší strom. Ten strom měl 353 let, měřil 39 metrů. Jednoho dne přišli lidé v zimě, kteří ho chtěli pokácet, ale nedokázali to. Jednou zkusili zapálit les. Všechny stromy vylezly na ten strom, aby se zachránily. Lidé si pak uvědomili, že nemají ničit matku přírodu.“

„A to je konec. Uvidíme se u dalších Mudřiných příběhů.“

Amálie Čtvrtková, 5. roč.

Příběhy z království stromů

Lukáš našťavaně kopl do muchomůrky. Její klobouček odletěl o kus dál, zatímco nožku rozšlápl. Unaveně si sedl na pařez a pozoroval ranní mlhu. Vzbudil se hrozně brzy ráno, ale už nedokázal usnout kvůli ucpanému nosu. Zapomněl si na chatu sbalit knížku, takže si vzal mobil, jenomže vzbudil mámu a ta mu jej sebrala. Při hádce vzbudil dědu, u kterého byli na prázdninách. Matka mu mobil zabavila, a tak se vydal trucovat do lesa. Zaslechl jakési škrábání. Byla to veverka, malá, zrzavá jako liška. Lukáše popadl vztek, který si rozhodl vybit si na tom stvoření a vydal se za ním do lesa. Okolo uší mu hvízdal čerstvý podzimní vítr, ale nepřestal to stvoření pronásledovat. Veverka právě šplhala do koruny staré borovice, mnohem větší než ty okolní. „Mrcha jedna!“ Ulevil si Luky, ale vydal se za ní. Vyšvihl se na nejnižší větev, položil ruku do rozsedliny a vydal se dál. Už byl téměř v koruně stromu, když mu ruka podjela na vlhkém lišejníku a on ztratil rovnováhu. Propadl se dolů, ale naštěstí se stihl zachytit další větev. Chvilí popadal dech, ale pak mu jej něco vyrazilo znova-jantarové oko na místě, kde uklouzl. Pak se ozval hluboký, zastřený hlas, který nikdo dlouho nepoužíval, a přece moudrý a jasný, krásnější nežli zpěv ptáků. V tu chvíli mu však připadal pouze děsivý, tuhla mu z něj chlapecká krev v žilách. „K-kdo jsi?“ Vykoktal Lukáš vystrašeně. „Jsem strom, po stoletém spánku probuzený. Ale kdo jsi ty?“ Lukášovi slova uvízla v krku. Oko se na něj zadívalo. „Čtu v tvých očích spoustu věcí, a vidím, že nechováš úctu ke stromům a rostlinám jako jsem já.“ „Prosím, neubližujte mi!“ Vyjekl Lukáš zděšeně. „Ubližovat ti? Ne to opravdu ne.“ Ozval se podivný, sípavý zvuk, který jako by vycházel ze samotného nitra stromu. Lukáš si uvědomil, že to je smích.

Potom se mu začala motat hlava a on ucítil, že opět padá, ale ne dolů, nýbrž prostorem do neznáma. Lukáš byl na tom stejném místě jako předtím. Strom se již opět nehýbal, a tak se chlapec rozhlédl kolem. Všechno kolem bylo najednou krásnější, voňavější, jako kdyby už chlapec byl v nebi. Stromy jako by zpívaly, ptačí zpěv mu najednou zněl jako božský orchestr. Zadíval se dolů na zem. Viděl najednou hemžení drobných živočichů, ale mezi nimi byli i dva lidé. Z vrchu nebyli dobře vidět, ale i přesto Lukáš rozpoznal, že jeden z nich v ruce drží motorovou pilu. Ten ji okamžitě nastartoval a zabořil se s ní do kmene starého stromu. Ne! Lukáš byl zděšený. Lidé nesmí ničit taková krásná místa. On už se ale zase točil podivným prostorem, dokud nedopadl zase na strom do dědova lesa. Lukáš už byl vyčerpaný, ale když zjistil, že strom už opět spí, slezl dolů na zem a přemýšlel. Co se mi tím ten strom snažil říct? „I já ničím les, takové krásné místo!“ Došlo mu konečně. Ani si neuvědomil, že tu myšlenku vykřikl nahlas. Od té doby už Lukáš choval les v úctě a nikdy neničil stromy.

Eliáš Dřimal, 5. roč.

Povídání staré lišky

Ahoj já jsem už stará, ale zato moudrá a furt chytrá liška. Jestli chceš, řeknu ti jeden podivný příběh, který souvisí se stromy. Myslím, že v Krhové nebo někde poblíž byla jsem hledat potravu pro svá mláďata, ale náhle mi přišlo, že se stromy kolem mě začaly sklánět a něco si šeptat. Přisahám vám, že se mi zdálo, že nějaký strom tomu druhému něco řekl, tak jsem přidala do kroku a pak jsem se rozběhla, běžela jsem, co mi síly stačily, a ještě k tomu to vypadalo, že se ta cestička v lese začala zužovat až mi přišlo, že vše ztichlo, neslyšela jsem ani ptáčky, prostě samé ticho. A když jsem se chtěla vrátit zpátky, tak jsem nevěděla, odkud jsem přiběhla. Byla jsem sama uprostřed lesa. Ale najednou jsem uslyšela, jak na mě něco za mnou promluvílo, samozřejmě jsem se lekla, chtěla jsem utéct, ale ztuhly mi nohy, chtěla jsem se otočit jenže to nešlo a v té chvíli jsem si přála být doma v teple pod pařezem, mít nohy na stole sedět na pohovce nebo v křesle a dívat se na televizi nebo si plést, být u někoho na návštěvě, spát anebo hlídat, ať se mi v troubě nespálí oběd, prostě cokoli, co normálně doma dělám. Otevřela jsem oči a vážně, byla jsem doma v teple, nejdřív jsem si myslela že jsem blázen, ale po chvíli jsem si uvědomila, že to sen nebyl, bylo to tak skutečné. Vyšla jsem ven z nory abych se rozhlédla po okolí a můj strom vypadal jako nový, a v noře bylo uklizeno, ale před odchodem jsem tam měla nepořádek. Bylo to prostě divné. Naštěstí se mi už toho dne nic nestalo, ale znám i jiné podivné příběhy. Ale pro dnešek by to stačilo, tak třeba někdy příště. KONEC

Vincent Tománek, 5. roč.

Strom splněných přání

Jednou jsem šel s kamarádem ven a najednou jsme uviděli strom, který umí plnit přání. Zjistili jsme to tak, že svítil modře. Pojmenovali jsme ho Strom přání.

Najednou jsme zaslechli nějaké šeptání. „Pojďte blíž, splním vám jedno přání. Bude to mít ale podmínku. Musíte přemluvit stromy tam za kopcem, aby mi tu poslaly nějaké kukačky. Je mi tady totiž samotnému smutno.“

Vydali jsme se tedy na cestu za stromy. Dorazili jsme k nim a zeptali se: „Můžete nám půjčit kukačky pro kouzelný Strom přání?“ Jelikož stromy měly ptáčky všelijakého druhu, souhlasily a poslaly je ke Stromu přání. Ten byl konečně šťastný.

Ted' došlo na očekávané splnění přání. „Tak co to bude kluci, jaké budete mít přání?“ Řekl Strom. „My bychom se chtěli podívat na naši planetu z výšky.“ Řekli jsme. Strom nám vyčaroval krásnou růžovou raketu. Oba jsme do ní naskočili a letěli dlouhou dobu kolem naší planety.

Po návratu na zem jsme na kouzelný Strom už nikdy nezapomněli. Od té doby jsme se o něj starali, jak nejlépe uměli. Strom se stal našim novým kamarádem.

David Fac, 7. roč.

Dobrodružství v koruně stromu

Jsem strom. Odborným názvem se jmenuji dub letní. Vyrostl jsem z malého semínka, které na holý kopec zavál silný vítr. Jsem starý strom. Je mi už 150 let. Rád bych vám o sobě vyprávěl svůj příběh.

Mám rád všechna čtyři roční období, protože má každé něco do sebe. Tak třeba mně (i všem ostatním stromům) narostou krásné a nové listy. Je to nádherný pocit být po dlouhé zimě oblečen do krásného a nového kabátku. Vždycky na sebe s ostatními stromy voláme: „Ahoj, už máš nějaké pupeny?“ Jindy na mě soused zavolá: „Tak co tvůj nový kabát!“ Na jaře je to prostě prima. V létě už mám plody, které ovšem uzrávají až na podzim. Na podzim je to nádherné, když se všem stromům zbarví listy do podzimních barev. A v zimě si zase všichni odpočineme, protože nám (listnatým stromům) listy opadají. A takhle se to opakuje každý rok u mě už asi 150 let.

Jednoho letního odpoledne jsem zažil napínavé dobrodružství. Rezavá veverka se v horkém letním odpoledni ukrývala před horkem ve stínu mých větví. Vesele si hopsala nahoru a dolů. Vůbec si nevšimla, že si na ni brousí zuby starý mlsný kocour. A začala pořádná honička. Úplně jsem ze strachu celý zdřevěněl. Začal jsem volat na veverku: „Dávej pozor, veverko, tenhle kocour je dost rychlý!“ Veverka začala klídkovat až k mému kmeni. Vyskočila po mně až do mé koruny. Kocour se chvíli snažil po mně taky vyšplhat, ale nešlo mu to a vždycky spadl dolů. Po chvilce snažení si našťvaný kocour odešel hledat jinou zábavu.

Vzhledem k tomu, že dub letní se může dožít 1 000 i více let, tak doufám, že podobných příběhů se šťastným koncem, jako byl tento, zažiji ještě mnoho.

Blíží se zima a já se pomalu ukládám k zimnímu spánku: „Dobrou noc!“

Barbora Zavičáková, 7. roč.

Děvčata a chlapci, víte, že si letos v prosinci připomínáme významné výročí? Je to právě 250 let, kdy císařovna Marie Terezie rozhodla o zavedení povinné školní docházky. Bylo to přesně 6. 12. 1774. Přečtěte si o tom něco víc.

6. 12. 1774 zavedení povinné školní docházky

První snahy o prosazení všeobecného vzdělávání máme již od „učitele národů“ Jana Amose Komenského (*1592, †1670), ale v té době chyběl nějaký systém a ucelený řád.

Kromě malého slezského území, kde byla v rámci zemí Koruny české již od roku 1683 zavedena povinná školní docházka pro děti od 6 do 9 let, se školství v habsburské monarchii nacházelo ještě v polovině 18. století ve velmi neutěšeném stavu.

Dne 6. prosince 1774 byl vydán výnos Marie Terezie v němčině nazvaný *Allgemeinen Schulordnung für die deutschen Normal, Haupt und Trivialschulen in sämtlichen Kayserlichen Königlichen Erbländern* (Všeobecný školní řád pro německé normální, hlavní a triviální školy ve všech c. k. dědičných zemích). Pokud máte pocit, že chybí jakákoli zmínka o výuce v jiném než německém jazyce, tak máte pravdu. Přesto, že jazyků, jimiž se mluvilo na území rakousko-uherského mocnářství, byla celá řada – od češtiny a slovenštiny přes maďarštinu a srbochorvatštinu až po císařovnou preferovanou němčinu. Ve Všeobecném školním řádu se uvádí: „Rádi bychom viděli, kdyby rodičové svých dětí ve věku 6 – 12let do škol posílali“, čímž Marie Terezie povinnou školní docházku dětí do školy přímo nenařídila, protože tehdy ještě neexistovala dostatečně hustá síť škol, ale od té doby byla povinná školní docházka zavedena. (Až 14. května 1869, tedy o 95 let později, byl přijat Školský zákon, který povinnou školní docházku v délce osmi let definitivně nařídil.)

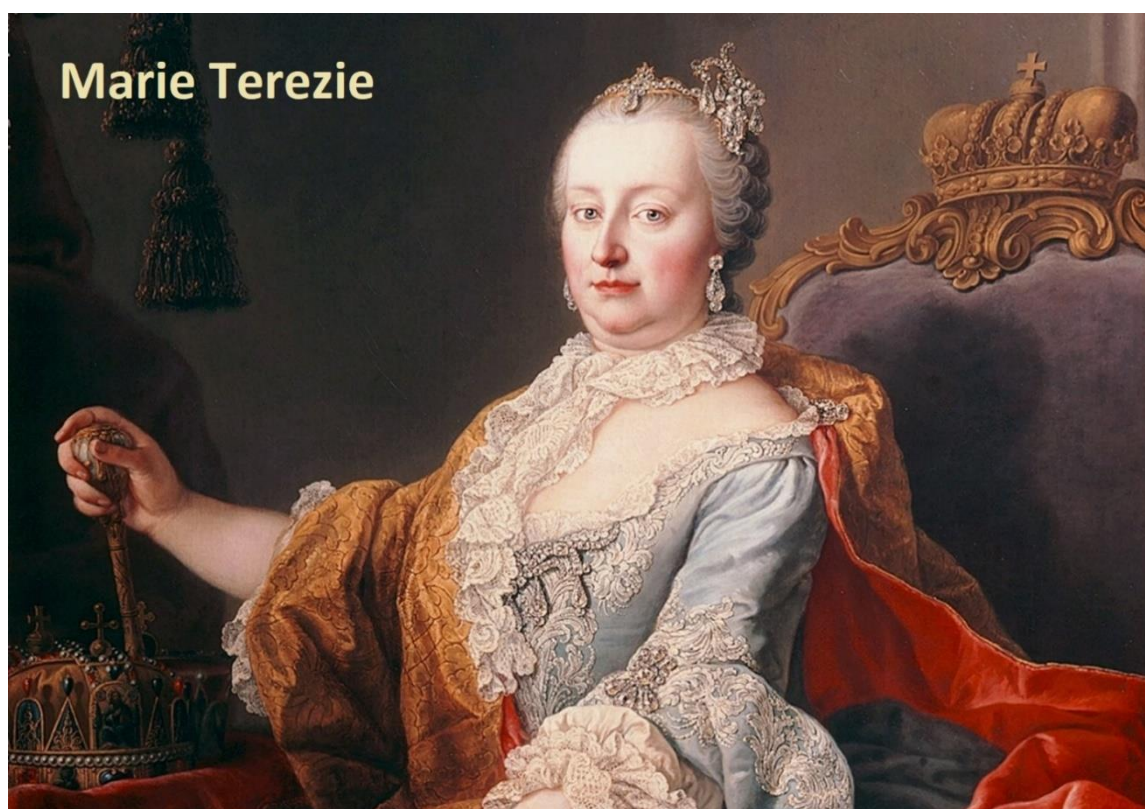
Dnes je povinných 9 let základní školní docházky. Někteří z vás dojdou všech devět let na základní škole, někteří přecházejí na šestiletá gymnázia (a existují i osmileté studijní obory gymnázií) a dokončí povinné devítileté vzdělání tam.

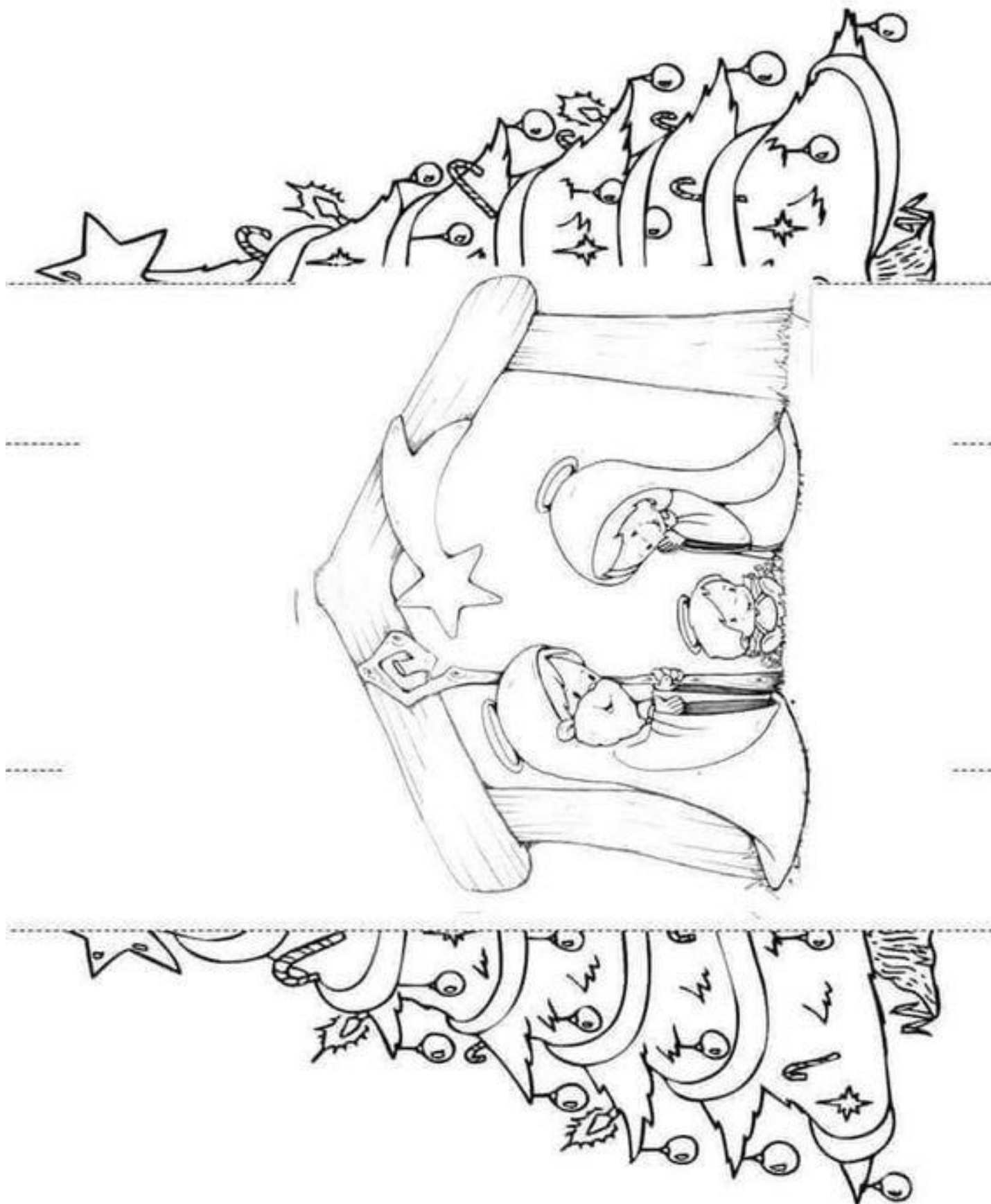
Možná si někteří s vás říkají, že by byli raději bez školy, ale vzpomeňte si na dobu, kdy nám COVID-19 školy zavřel, jak nám bylo někdy i smutno bez kamarádů a jak složité bylo učit se na dálku.

A protože školní rok by byl velmi dlouhý bez volných dní, je proložen i prázdninami. Teď vás čekají ty vánoční.

Přeji vám, ať se vydaří podle vašich představ, ať zažijete spoustu zábavy, radosti a pohody. A hlavně na sebe dávejte pozor, ať se 6. ledna zase potkáme ve škole. (Začínáme mši svatou v kostele v 8:00.)

Magda Krupová

Redakce: Parlamentáci ZŠ Salvátor, Marie Čtvrtníčková
Spolupráce: žáci a učitelé